

*op een morgen rijp op de wimpers
vergeten dat slaap vloeibaar is
je dieper doet zinken
dan iemand je dragen kan*

*je giet jezelf uit in lengte van dagen
schudt je armen uit in mouwen
die altijd langer zullen zijn
wie jou raakte wat je miste*

*tot nog toe maar nu niet meer
verstrikt in vervoegingen van tijd
onvoorwaardelijk voltooid en
tegenwoordig neem je mee*

*en laat je achter naar een plek
waar de wind ongehinderd
waar een stem kan dragen
een snaar kan spannen*

waar iemand gaat liggen die heel erg moe is

tania verhelst